Tot el camp va ser un clam

Montilivi bat records d'assistència amb els 13.305 espectadors que van anar a veure el derbi contra el Barça | Tot i els últims mals resultats l'afició segueix creixent i està engrescada com mai

Les imatges del Girona-Barça

Els seguidors del Girona van omplir de color la grada de Montilivi.

Quan es va inaugurar l'agost de 1970, Montilivi era un estadi per a 25.000 espectadors. O almenys això escriuen les cròniques de l'època. No hi ha una manera exacta de comptabilitzar-ho perquè, a més a més, en aquells temps la gran majoria de la grada era de ciment i no pas amb seients numerats com ara. El que està clar és que aquell primer partit al nou estadi contra el Barça va omplir la instal·lació de gom a gom, igual com ho va fer dissabte la primera visita del conjunt blaugrana en un partit oficial de Lliga de Primera Divisió. Els 13.305 aficionats que van assistir al partit representen tot un rècord a l'estadi, un Montilivi renovat que en 10 anys ha passat de ser pràcticament una ruïna a, tot i les seves evidents mancances, estar homologat per jugar a l'elit i rebre les millors estrelles mundials del futbol.

El ple va ser històric però, sobretot, també és destacable com d'engrescada està l'afició, tot i que els últims resultats no convidin gaire, precisament, a l'optimisme. Hi havia dubtes de quin color predominaria a la grada i, estelades a banda, el blanc-i-vermell va guanyar per golejada. El Barça va ser rebut a l'estadi amb crits de «Girona, Girona!» i els seguidors van estar al costat de l'equip fins al final, tot i la seva proposta més aviat discreta. Fins i tot Carlos Martínez, el comentarista del partit per Movistar Partidazo, va quedar impressionat amb l'ambient: «N'hem vist de molts colors, hem estat a molts partits, però feia molt que no vèiem una afició tan engrescada i motivada, un ambient tan festiu, com el que hi ha aquí a Montilivi», li va etzibar a Michael Robinson quan els jugadors sortien al camp i la grada s'hi deixava la veu cantant l'himne.

Aquest fervor futbolístic és nou a la ciutat. Ni en les últimes tres temporades lluitant per l'ascens a Primera s'havia viscut una situació comparable perquè, si bé és una evidència que l'afició al Girona ha anat creixent a mesura que els seus resultats li han permès tenir ambicions més altes, també ho és que ni el partit contra el Lugo el 2015 ni tampoc el del Saragossa el 4 de juny passat, que va acabar representant l'històric salt a l'elit, van omplir la totalitat de l'aforament, aleshores 9.200 places. Dissabte, amb les entrades exhaurides des de feia setmanes, van faltar cobrir poc més d'un centenar de localitats, probablement d'abonats que no van alliberar el seu seient i, pel motiu que fos, no van assistir al partit.

Costa establir quina és la millor entrada registrada mai a Montilivi en els seus 47 anys de vida perquè abans de l'ascens a Segona A l'accès no estava controlat per torns i, a més, no hi havia seients a tot arreu. Per si no fos poc, a més, durant molts anys la grada de Preferent va estar enfonsada i coberta, primer, per males herbes, i posteriorment, per una lona. No va ser fins la temporada 2010/11 quan es va poder disposar de nou d'un estadi amb tota la grada completa i amb seients. Hi podia acollir 9.200 espectadors, que des de l'estiu són 13.500 gràcies a la reforma que s'hi ha fet amb motiu de l'ascens a Primera. En qualsevol cas dissabte hi havia fins i tot més gent que el dia de l'ascens a Segona A contra el Ceuta (14 de juny de 2008), quan, sense cap mecanisme de control, es calcula que van acabar entrant unes 12.000 persones. El Girona no ha facilitat dades oficials del nombre d'abonats que té aquesta temporada però segurament la xifra no dista gaire dels 8.500, un altre rècord històric que no s'havia assolit mai.

Fa la sensació que, per poc que l'equip es mantingui a Primera, Girona pot consolidar una fidel afició al futbol. Ahir Twitter i Youtube anaven plens de vídeos d'aficionats penjant videos de la rebuda a l'equip o també de l'històric moment amb el cant d' Els segadors quan el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, feia acte de presència a la llotja. Una cosa mai vista, tenint en compte que fa deu anys, amb l'equip a Segona B, amb prou feines s'arribava al miler d'espectadors. Ara la gent arriba amb més d'una hora d'antelació, rep l'autocar dels seus jugadors com si fossin herois i canta L'Empordà,de Sopa de Cabra, quan els futbolistes del seu equip salten a escalfar. Montilivi és un clam, com mai no ho havia estat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/25/camp-clam/869438.html?utm_source=rss